

Camilla Sköld Janssons förstamajtal i Lund ”Budgetsystemet bakbinder”

Kamrater, mötesdeltagare

I tidningarna kan vi läsa om att barn far illa i förskolan, vi kan läsa om att gamlingar inte får den vård de har rätt att få, att skolan förfaller och att personalen går på knäna. I rapport efter rapport presenterar Valfärdskommittén siffror om hur klassillnaderna ökar, om hur skillnaderna mellan kvinnor och män ökar och om hur välfärdsstaten sakta men säkert urholkas. Barn, ungdomar, invandrare och ensamstående mammor är de grupper som är vår tids förlorare. Och bördan som läggs på dem kan mätas på psykisk ohälsa, otrygghet i anställning, segregation, svårigheter att komma in på arbetsmarknaden och i ren fattigdom. Detta sker samtidigt som det sägs att det går bra för Sverige.

Vallöften?

Vem minns inte valrörelsen för två år sedan, vem minns inte mantrat som löpte från höger till vänster: vi skall satsa på vård-skola-omsorg, vi skall satsa på vård-skola-omsorg, vi skall satsa på vård-skola-omsorg. Sedan blev det rätt tyst. När det kom till praktisk handling reducerades mantrat och blev mest till ett mummel om utgiftstak, budgetdisciplin, inflationshot, risk för överhettning och ansvarsfull politik.

I den vårbudget som nyligen presenterades finns visserligen flera viktiga satsningar som höjningar av den lägsta nivån av föräldraförsäkringen, om förbättringar i arbetsskadeförsäkringen och förbehållsbelopp för pensionärer. Viktiga satsningar som inte alls skall förringas – men var finns den politiska ambitionen att på allvar ta itu med bristerna i offentlig sektor i vård-skola-omsorg? Var finns den politiska ambitionen att försvara den generella välfärden och minska orättvisorna mellan klass, kön och region? Dessa målsättningar lyser med sin frånvaro i finansplaner och statsbudgetar.

Budgettak och politisk framsyn

Tvärtom hålls sådana politiska ambitioner i schack via ett genialiskt budgetsystem i riksdagen. Ett budgetsystem som bakbinder en vänsterpolitik och krattar manegen för en högerpolitik. Ett budgetsystem som i förväg sätter tak för de offentliga utgifterna, tak som skall hållas oavsett hur inkomsterna ser ut, oavsett hur behoven ser ut. Tak

som skall hållas, trots att de offentliga finanserna går med enorma överskott. Tak som dessutom, steg för steg, successivt uppfyller målsättningen att minska offentlig sektors andel av den totala samhällsekonomin.

Det går snabbt att riva ner det som i medosam kamp byggs upp av den samlade arbetarrörelsen. Konjunkturinstitutet har gjort beräkningar som visar att om den förda politiken inte ändras får vi svåra problem med att över huvud taget klara en solidariskt skattefinansierad offentlig verksamhet redan inom en 10–15-årsperiod. Med andra ord förs det alltså konsekvent en politik som leder rakt mot privata alternativ, mot marknadslösningar.

Svenska folket kontra EU-kommissionen

Men svenska folket då? Har frågan över huvud taget ställts: vill vi ha ett systemskifte där en allt mindre andel av ekonomin skall gå till offentlig verksamhet och där allt mer lämnas över till marknadskrafterna? Det finns inte mycket som tyder på att vägvalet har stöd hos svenska folket. I undersökningar som görs om synen på offentlig verksamhet visas tvärtom att det finns ett obrutet stöd för skattefinansierad välfärd.

Redan i dag är det fullt möjligt med en politik som innebär kraftfulla satsningar på vård, skola och omsorg. Redan i dag är det möjligt med en medveten politik som minskar orättvisorna. Utrymmet finns där – men finns viljan?

Nu finns det också de som är nöjda. EU-kommissionen, till exempel. De berömmar Sverige för budgetsystemet och för att den offentliga sektorn minskar: ”det är bra”, säger man, ”fortsätt så. Välkommen in i EMU. För visst finns sambandet där. Sambandet mellan nerdragning i offentlig sektor och förberedelse för ett svensk EMU-medlemskap. Det är inget nytt. Det sade man redan i den statliga utredning som 1996 såg över konsekvenserna för Sverige inför ett eventuellt EMU-medlemskap. Där konstaterades att det är länder med stor offentlig sektor som kan få problem, och att det därför ”finns en risk att välfärdsstaten måste minska i omfattning”.

Det är bara att instämma. Den målmedvetna politik som förs och som gör att vi kvalificerar oss för

ett medlemskap i EMU innebär att välfärdsstaten minskar i omfattning. Det var också välfärdsfrågorna som fällde avgörandet när det danska folket sade nej till EMU.

EU-kritiken

Och kritiken mot EU och EMU är stark, även i Sverige. På punkt efter punkt har det visat sig att det som ja-sidan kallade skrämpropaganda inför vår folkomröstning har besannats: vi sade, att EU kommer att skaffa sig en egen militär och Sverige överge den militära alliansfriheten. NEJ, sade ja-sidan. Men nu är militären på plats, och Sverige deltar fullt ut i bygget av EU-armén i nära samarbete med Nato och USA.

Vi sade att EU är på väg att skapa en fästning Europa. NEJ, sade ja-sidan. Men nu är fästningen uppbyggd, och det är nästan omöjligt för människor i nöd att ta sig över de höga murarna. Med Schengenavtalet har den redan tidigare inhumana svenska asylpolitiken ytterligare skärpts. Och visst känner folken i EU-länderna att det finns ett glapp mellan de vackra deklara-tionerna och den praktiska politiken. Det visar sig inte minst i det låga valdeltagandet till EU-parlamentet. Vänsterpartiet har varit och är ett EU-kritiskt parti, och vår kritik mot unionen består.

Andra samarbeten?

EU är inget framtidsprojekt för ett alleuropeiskt samarbete, det är ett överhetens projekt. Ett projekt som sätter kapitalets intressens före människornas och som är berett att i sin konstruktion åsidosätta demokratiska principer för att nå sina syften.

Det är dags att hitta andra samarbetsformer. Samarbetsformer som hämtar sin näring ur folkviljan och som gör allvar av allt tal om demokrati. Det fordrar en helt annan organisation än dagens EU. Det fordrar ett mellanstatligt samarbete där de nationella parlamenten utgör grundstommen, och där dagens ämbetsmannamakt avskaffas. Det fordrar en frihandel som kombineras med nödvändiga gränskontroller för att förhindra smittspridning, smuggling och kriminalitet. Det fordrar en total om-läggning av jordbrukspolitiken och att planerna på ett nytt Europas Förenade Stater för alltid begravs.

Blick i det blå

”Första maj är arbetarrörelsens högtidsdag” var den vanligaste inledningsfrasen till talen. Ny var däremot sextetten Ellen med kvinnor ur Röda Kapellet. På några ställen spelade en sextett ”Folkets Fana” sammansatt av herrar som annars hör hemma i Röda Kapellet och andra orkestrar. VB ger en kort resumé över väder, visor och väl-talare.

Eslöv

Ali Esbati talade till ett trettio-tal och ”Ellen” spelade medryckande.

Helsingborg

Det var lite kyligt på Mäster Palms plats, för dagen dominerad av kvinnor, när Britt-Marie Danestig talade och Röda Kapellet spelade för uppskattningsvis 50 åhörare. Talen och musiken värmdes.

Höganäs

Också här talade Britt-Marie Danestig och i Tivoliparken var det musikfest med lokala förmågor.

Kristianstad

Camilla Sköld Jansson talade och 50-talet hörde henne och ”Ellen” i solen på Lilla torg.

Simrishamn

Det var ovanligt vackert väder på Hamnplanen när Gudrun Schyman talade till ca 500 intensiva lyssnare. Spelade medryckande gjorde ”Ellen” – nu förstärkt med tre grubbar från ”Folkets Fana” = ”Ellen och Pojkarna”.

Sjöbo

På Gamla torg lyssnade fyrtiofyra (två mer än i fjol och tre fler än sossarna) på bl.a. Lucas Lennartsson som talade och Anneli som läste ”Hugga sten” ur Strindbergs *Liten katekes för underklassen*. ”Ellen och Pojkarna” ackompanjerade friskt. Vädet var som det brukar i Sjöbo (sisådär).

Tomelilla

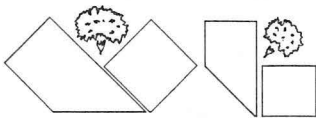
Solen sken över Anders Arenhag och de sextioåttio åhörare som gladdes åt såväl talen som åt tonerna från den vid det här laget välkända sextetten ”Ellen och Pojkarna”.

Trelleborg

Det var lite kyligt i Trelleborg när Sten Lundström talade och ”Folkets Fana” spelade bl.a. ”Frihetens forpost” för närmare 50 personer.

Ystad

Här sken solen varm och rund över de nästan 75 som lyssnade till Anja Karlsson som talade om internationell solidaritet. Tonerna till bla Internationalen rullade mäktigt ut över torget när ”Folkets Fana” klämde i.

VÄNSTERPARTIET LUND ANSER

VB:s svåra balansgång

Förstamajfirandet har precis avslutats. Visst var det en bra dag! Det är antagligen vänsterns viktigaste årliga kampdag. Det är en dag då vi syns och hörs och då våra politiska visioner får extra vind under vingarna. En stark och visionär första maj kräver en konstant pågående politisk och ideologisk debatt. Ett litet men viktigt forum för denna debatt är Veckobladet – Lundavänsterns tidning. Genom en redaktionell självständighet skall Veckobladet ge utrymme för livlig och kritisk debatt kring frågor av större eller mindre intresse för vänstern. Styrelsen i Vänsterpartiet i Lund tycker därför att det är hög tid av även vi drar vårt lilla strå till stacken för att hålla igång en livfull och öppen vänsterdebatt i Veckobladet. Vår ambition är därför att i varje Veckoblad skriva en liten artikel kring något som vi tycker är politiskt viktigt.

Veckobladet har funnits i snart 25 år. Det är därför inte överdrivet att kalla den en egen institution. Över åren har såväl organisationen kring som innehållet i Veckobladet varierat. Att Lund är en av akademiskt dominerad stad har klart framskymtat, likaså det öppna forum där debatt och konflikter varit vanliga. Det är svårt att tänka sig politisk och ideologisk utveckling utan utrymme för debatt och konflikter där tankar kan brytas mot varandra. Det innebär också att tongångarna kan bli höga och stundtals upplevas som stötande. Veckobladets redaktion har ansvaret för denna svåra balansgång. Skillnaden mellan att lyfta fram kritik mot enskilda kamrater och att kränka samma kamrater kan ibland vara hårfin. Samtidigt är det viktigt att det finns ett kamratligt klimat där personangrepp inte blir ett egenvärde i sig. Vi har med oro sett en del direkt kränkande personangrepp som vi menar att Veckobladets redaktion måste ta ansvar för. Detta är svårt om författare och redaktör är samma person. Om man skriver en artikel som innehåller vad som kan ses som personangrepp borde det därför höra till god ton att inte publicera i ett nummer där man själv är huvudredaktör.

Nu är årets 1 maj överstånden. Den stora manifestationen ersätts av många små. Här spelar Veckobladet en viktig roll. En roll som kan ytterligare utvecklas genom fler och fler skribenter. En politisk debatt kräver inte bara läsare och redaktörer – den kräver först och främst debattörer. Om mindre än ett och ett halvt år går vi till val. Veckobladet är en utmärkt arena att utveckla och förbättra vår politik genom en aktiv och dynamisk politisk debatt.

Ett ord kan betyda så mycket.

Nita Lorimer
 Anders Neergaard

En dag med Johan

Johan Lönnroth, just då faktiskt t.f. partiordförande (Gudrun Schyman är på Nya Zeeland), var ju alltså i Lund förrföra veckan. Han hade en dag inplanerad mellan Hässleholm och Malmö. Som ansvarig för hans program följde jag honom nästan hela dagen, och måste medge att det blev en ganska fascinerande inblick i hur en riksdagsman (åtminstone en aktiv sådan) har det. Det är samma sak med Karin Svensson Smith: en passant framgår det hur hon kastar sig från den ena platsen/aktiviteten till den andra, med minimala marginaler. Hur orkar de?

Isocyanater

Dagen började med upphämtning i Hässleholm, där Johan tillbringat tisdagen framför allt med forskning kring isocyanater, giftiga föreningar som används i hög utsträckning när man framställer skumplast, lim, lack o.s.v. (jag var tvungen att slå upp det i NE). I Hässleholm finns en forskningsinstitution som sysslar med detta, men är förtvivlad, eftersom den inte får de pengar som utlovats. SAF, som skulle vara en delfinansier, sätter sig emot. Intressant nog provocerade Johans besök fram en omedelbar reaktion från Bengt Silfverstrand (s), som samma dag höll presskonferens och lovade att han skulle se till att pengarna kom fram. Se där vad ett politikerbesök kan innebära! Isocyanatforskningen och dess finansiella problem kunde sedan raskt föras vidare till Lund, där universitetet också är medfinansier; det var den första punkten Johan tog upp med rektor, Boel Flodgren.

Arbetsplats posten

Efter lunch gällde arbetsplatsbesök, posten vid Knut den Stores torg. Först möte med postmästaren Lena Nilsson och en informatör från Malmö, Annika Lundquist, sedan med ett antal postkassörskor. Vad som framgick tydligt av bägge samtalen var, att postens personal

på alla nivåer är förtvivlade över en lång period av bristande besked om jättelik omorganisation, och nu mer eller mindre bara önskar sig att det åtminstone skall gå snabbt. Konsekvenserna för Lund, så som de nu ser ut, kommer att bli drastiska. Om fem år kommer det att finnas ett antal små Forex-liknande kontor för in- och utbetalningar, kanske två "Postcenter" med mer kvalificerade tjänster, samt kanske 20 à 30 platser i affärer och mackar för brev och paket i hela kommunen. Lantbrevbärningen skall dock vara kvar. Alla arbetsuppgifter för kassörerna kommer att markant förenklas. Att detta var en stötesten för personalen framgick tydligt av samtalet med dem: många av dem ville helt enkelt inte vara kvar när deras kompetens inte skulle utnyttjas. Tyvärr verkar inte facket (SEKO) ha skördat några lagrar bland personalen under hela denna turbulenta tid; någon kommenterade bittert att facket varit värre än arbetsgivaren när det gällde att driva igenom förändringar som drabbar personalen.

Arbetsplats universitetet

Efter posten kastade sig Karin Svensson Smith iväg till Grand, för att kort kunnna vara med vid ett järnvägsmöte – under tiden kunde Johan och jag pusta en stund innan det var dags att skynda till rektorsämbetet. Förutom isocyanater diskuterades här fr.a. fördelningen av resurser till samhällsvetenskap och humaniora kontra t.ex. tekniska och naturvetenskapliga utbildningar. Johan har nyligen skrivit en (delvis kontroversiell) motion, som förordar större resurser till humaniora, även på bekostnad av samhällsvetenskap. Han ogillar ekonomer, nämligen, vilket onekligen får ses som en uppriskande originell åsikt. Man kan dock med intresse notera, att Thomas Östros omedelbart efter denna motion gick ut på DN Debatt med besked om 200 extra miljoner till humaniora och

samhällsvet. Men rektor Flodgren suckade resignerat att man fick väl se hur det blev med det; erfarenheterna av utlovade summor och var de till slut hamnar var tydligen inte så goda. Rektor Flodgren imponerade på många sätt (hon tillhörde förut annars inte mina favoriter): mycket sympatisk framtoning och en enorm förmåga att säga mycket men också undvika ev. kontroversiella frågor. En utmärkt PR-kvinna för universitetet. En fnissig sak var att hela tiden, alla tre, kallas för "ni politiker", alltså egentligen sådana som dväljs i en annan värld än den akademiska. Med tanke på Johans 35 år vid Göteborgs universitet, Karins bakgrund som historielärare och min egen amatörstatus i sammanhanget blev det lite lustigt.

Kan kapitalismen avskaffas?

Kvällen ägnades åt möte på Folkets hus, där Johan talade kring och debatterade vad man egentligen kunde mena med begreppet socialism i dag, och hur den påverkas av kapitalismens nuvarande utseende. Mötet kommer att refereras på annan plats, men värt att påpeka är, att han fr.a. tog sin utgångspunkt i den unge Marx och de utopiska socialisterna. Basen fanns i en artikel han skrivit i den första volymen av en ny skriftserie från Programkommissionen, som lovar att bli intressant läsning. Den heter *Om det socialistiska samhället* (Vänsterns programfrågor nr 1), och kan så vitt jag förstår beställas från partikansliet. Skönt med en ideologisk debatt som inte handlar om huruvida någon kallar sig kommunist, utan om socialismens praktiska innehåll och möjliga genomförande.

Hemfrakt av utmattad politiker – nästa dag skulle ägnas åt debatt med Jacob Wallenberg och andra typer i Malmö – who would be a congressman?

Charlotte Wikander

G. Perssons sömnlösa nätter?

Dubbelspåret genom Gunnesbo kom förstås upp när Järnvägsforum för två veckor sedan höll ett seminarium om "Framtida spårbusens kollektivtrafik i Öresundsregionen" på Grand hotell. Ulf Lundin, departementsråd i näringsdepartementet, förklarade att ärendet inte fanns på hans bord utan i miljödepartementet, men tillade: "Jag vet att man sliter med frågan på allra högsta politiska ort."

Såvida det inte var Romano Prodi som avsågs måste det vara Göran Persson, som kanske ligger vaken på nätterna och grubblar: "Ska jag våga göra mej osams med Mats Lind?"

Annars var det ett kvalificerat seminarium som bjöd på några nyheter. Mest intressant nog det nya avtalet mellan Skånetrafiken och SJ, som bland annat innebär att

Skånetaxan gäller på alla tåg inom länet utom X2000. Därmed blir det både lättare och billigare för resenärerna (som tyvärr kallades "kunder"). En annan förbättring för dessa är att klagomuren har blivit effektivare – den som klagat ska snabbt lotsas till rätt person.

Helst ska ingen behöva klaga. Där tycks danskarna ligga före med sin ännu starkare resenärsorientering. De projekterar bland annat ett superenkelt biljettsystem där biljettkostnaden automatiskt registreras och debiteras utan att den resande ens behöver visa biljett.

Men hur fungerar det nya systemet på Öresundstågens resor till Sverige? Den frågan blev hängande i luften.

Gr

Modern marxism – an evaluation

Föredrag och debatt med Wolfgang Fritz Haug

Lördag 12 maj kl. 16.00–18.00
 Folkets Hus, Kiliansgatan 13

Wolfgang Fritz Haug är professor i filosofi vid Freie Universität Berlin och utgivare av Marxismens historisk-kritiska ordbok, en kartläggning av marxismens utveckling från och med 1800-talet till och med idag. Han är dessutom en av världens främsta Gramsciexperter. Arrangeras av CMS Lund. Föredraget hålls på engelska.

Konstigare än så var det inte!

Massaker i Malmö, frid och försöning i Lund – *Imperial storm troopers* i Malmö, vänligt leende omaskerade polismän i Lund. Varför denna skillnad, då det i båda fallen handlade om samma sak, en oskyldig svensk stad som invaderats av EU-ministrar? Det kan knappast bero på polismännen själva; de var till stora delar desamma. Det måste bero på den lokala ledningen: förvirrad, inkompetent och antidemokratisk i Malmö, demokratiskt medveten och högst professionell i Lund.

Fast när jag skrivit så långt underrättas jag av en mig närstående

RKU:are om vissa händelser den 1 maj: Lundapoliser försökte hindra KPML:r och RKU från att avhålla sitt möte på Stortorget klockan elva, under föregivande att deras tillstånd skulle ha gällt Mårtenstorget klockan tio. Polisen insisterade dock inte, utan avvek, medan RCU skickade ut ilbud för att hämta det fullt korrekt utfärdade tillståndet. Varför skall svensk polis ha så svårt för att hålla koll på sina egna rutiner eller möjligen för att lära sig demokratiens elementa?

Örjan Wikander

Åpropå händelserna i Malmö skickade VB:s mångårige tecknare Göte Bergström (från sin sjuksäng) denna *schwungfulla konstapel* som ösköt för tankarna till en klassisk bild av Lars Hillersberg.

Monopolets arrogans

Vi var väl några hundra vänsterpartister och socialdemokrater som i onsdags morgon förväntansfullt slog upp vår morgontidning Sydsvenskan för att läsa om gårdagens manifestationer – och blev grundligt beskrivna. Inte en rad!

– Det hade inte hänt på gamle lokalchefens (Jan Mårtensson) tid, sa någon.

– Det hade inte hänt om Arbetet fortfarande hade funnits, sa en annan.

Vi såg JM studera v-demonstrationen från sin trottoarkant, liksomhan säkert hade kollat s-demonstrationen ett par timmar tidigare. Kanske skriver han om fenomenet i sin lördagskrönika, innan detta VB-nummer har hunnit till flertalet prenumeranter.

Men oavsett: så är det dålig nyhetsvärdering av Sydsvenskans Lundaredaktion att strunta i

a) ett tal som utbildningsminister Thomas Östros håller i utbild-

ningsstaden Lund och som innehåller viktiga markeringar,

b) ett möte med en kanske inte (ur ett allmänborgerligt perspektiv) lika intressant huvudtalare, men föregånget av en demonstration med cirka niohundra deltagare.

Det hade räckt med en utkommerad reporter och en fotograf för att täcka båda manifestationerna, och kanske tillfoga några rader om r-arna. Vi har kollat: de betydligt mindre och resurssvagare Skånska Dagbladet, Helsingborgs Dagblad, Trelleborgs och Ystads Allehanda, Norra Skåne och Kristianstadsbladet hade sina reportrar ute på mycket mindre evenemang.

Som sagt, dålig nyhetsvärdering. Som i sin tur kan vara en konsekvens av bristen på lokalkonkurrens. Men det kan vara fatalt. En kompakt erfarenhet visar att lokaltidningar måste värda sej om returinformationen.

Gr

Till Justitieombudsmannen

Om polisvåldet i Malmö

”Den 21 april 2001 genomförde en rad EU-kritiska organisationer (många direkt eller indirekt representerade i Sveriges riksdag) en manifestation mot EU:s finansministermöte i Malmö. Den groteskt överdimensionerade polisstyrka, med bl.a. piketbussar från Göteborg och Stockholm, som sattes in mot denna lagliga demonstration gjorde sig härvid — trots beviljat polistillstånd — skyldig till rätt fysiskt övervåld, politiska provokationer samt allvarliga brott mot såväl svensk som internationell rätt.

1) Genom sin oproportionerliga insats, som förvandlade Malmö till en belägrad stad, försökte polisen skrämja en EU-kritisk allmänhet från att delta i demonstrationen (ett flagrant brott mot Förenta Nationernas allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, artiklarna 2, 19, 20:1 och 29:2).

2) Då två eller möjligen tre personer, provocerade av polisuppbådet, kastade uppenbart ofarliga föremål mot en polisman, tog polisledningen tillfället i akt att gripa mer än 200 personer. Omotiverade massarresteringar av detta slag står (så som upprepade gånger fastslagits) i strid mot svensk lag, liksom mot FN-förklaringen, artikel 9.

3) Under dessa lagstridiga ingripanden mot oskyldiga demonstranter fortsatte polisen sina försök att skrämja mötesdeltagarna genom ett fullständigt hänsynslöst fysiskt våld. Ungdomar slogs blodiga, unga flickor lär ha utsatts för sexuella övergrepp (grova brott mot FN-förklaringen, artiklarna 3 och 5). Händelserna är väl dokumenterade av närvarande mass-

media, och skyar av vittnen till massakern torde finnas att tillgå.

4) De grupper av demonstranter i tågets bakre del, som polisen trots sina provokationer inte vågade gripa, tilläts under lång tid inte att ansluta sig till demonstrationen (ett brott mot FN-förklaringen, artiklarna 13:1, 19 och 20:1). Först efter långvariga förhandlingar med övriga demonstranter, som inlett en sittdemonstration i centrala Malmö, tvangs polisledningen överge detta försök att ytterligare sätta sig över den lagstadgade demonstrationsrätten.

Omfattningen av polismaktens provokationer, de konsekventa försöken att åsidosätta demokratiens spelregler, liksom hänsynslösheten i den fysiska misshandel som många demonstranter utsattes för, visar med all önskvärd tydlighet, att händelserna i Malmö den 21 april inte är att se som tillfälliga överreaktioner eller förlöpnigar av enskilda polismän, utan fastmera som en medveten politik från polisledningens sida att sätta sig över såväl svensk som internationell lag. För vårt lands fortsatta demokratiska utveckling är det ett oefttergivet krav att de skyldiga våldsverkarna bestraffas och de oskyldiga offren ges upprättelse.

Lund den 22 april 2001

Örjan Wikander

Docent vid Klassiska Institutionen,
Lunds Universitet”

Justitieombudsmannen har svarat med ett artigt brev där han bekräftar mottagande och meddelar att skrivelsen gått vidare till polismyndigheten i Malmö, som företar utredning av händelserna den 24 april.

Ung Vänster är aktivt

Det gläder mig att Ung Vänster växer och att medlemmarna är aktiva. I demonstrationer, på möten och appellmöten.

Även om jag åldersmässigt tillhör 68-generationen kom jag inte med i VPK förrän i samband med valrörelsen 1973. Då var det flygbladsutdelning och bladning av valmaterial som gällde. I valet därpå talade jag på appellmöten.

Med insikten om att det är svårt att övertala medlemmar att stå och tala offentligt är jag desto gladare över att Ung Vänsters medlemmar ofta talar på appellmöten. Vid flera appellmöten har det varit två eller tre ungdomar och dessutom en ung mötespresentatör. Det är också roligt att både killar och tjejer deltar. Särskilt i samband med Sveriges anslutning till Schengen och när UV-are talat om flyktingfrågor har det funnits ett mycket stort engagemang. Alla har varit ordenligt pålästa och kunniga i sakfrågor.

För mig hör politik och musik ihop. Därför är det roligt att spela på appellmöten – inte minst UV:s!

Dock är det inte alla förunnat att redan i tonåren behärska retorikens svåra (tale)konst.

I motsats till sign *Grr* (VB 14) finner jag inte detta vara värt en anmärkning.

Elisabeth Iregren

styrelseledamot i Röda Kapellet

Nyfattigdomen i Sverige

– möte om socialpolitik med Tapio Salonen. Diskussion kring *Knapphetens boningar – om fattiga barnfamiljers boende och ekonomi*.

Måndag 7 maj kl. 19, vänsterpartiets lokal, Svartbrödersgatan 3.

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Prenumerationsavgiften 200:-/år insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Gunnar Stensson. Sättning och lay-out VB-red. på Vänsterpartiet, Svartbrödersg. 3. måndagar efter kl 19. Tel 046-13 82 13, e-post se redaktionsrutan nedan. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, el. använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Det är ett sådant samarbete som är vänsterns alternativ. För oss som vill se rättvisa, jämlikhet och solidaritet är det nödvändigt att ta fighten för ett annat Europa, det är nödvändigt med en försvarskamp för offentlig sektor och därmed för ett svenskt nej till EMU.

Och det är vi som måste göra det, vi som måste lyckas – vem annars, kamrater?

Det internationella socialistiska alternativet

Det är inte bara i Sverige och i EU som behovet av ett socialistiskt alternativ är uppenbart, internationellt sett är det än mer tydligt. Kapitalismen och marknadsekonomien tar varken demokratiska, sociala eller ekologiska hänsyn. Under 1900-talet har världens konsumtion ökat snabbare än någonsin. 1990 var den dubbelt så hög som 1975 och sex gånger högre än 1950. Men som vi alla vet är resurserna ojämnt fördelade – konsumtionsmönstren gör att orättvisorna ökar, inte minskar, och hela tiden upptrappas konflikten som handlar om konsumtion, fattigdom, orättvisor och miljö.

De fattigaste av världens befolkning har inte fått del av någon konsumtionsexplosion. Den rika miljarden människor konsumerar 86 procent av utbudet, medan endast 1,3 procent kommer den fattigaste miljarden till del.

Medan över en miljard människor lever ett torftigt liv präglad av analfabetism, pengabrist och social utslagning leder den rika världens otyglade konsumtion till exploatering och miljöförstöring som i första hand drabbar de redan fattiga. Om och om igen visas behovet av en politik som omfördelar från rik till fattig, kombinerad med en politik som tar hänsyn till miljö och ekologi. En politik som gynnar produktion som ger ekonomisk och politisk makt åt fattiga, en politik som anser det viktigare att tillgodose grundläggande behov än flertalet än att tillförsäkra lyxkonsumtion för ett fåtal.

Har nyliberalismen segrat?

Just nu kan det se ut som om nyliberalismen segrat. Måktiga institutioner som EU, OECD, IMF och Världsbanken hamrar ihärdigt in sina teser om skattesänkningar, avregleringar och privatiseringar.

Men motståndet finns också där, det finns hos oss socialister, hos oss vänsterpartister, hos delar av fackföreningsrörelsen och i organisationer som Attac. Ett motstånd där vi kan förenas i en systemkritik, inte mot globalisering och interna-

tionalisering i sig, inte i kritik mot frihandeln i sig, utan mot dess konsekvenser och mot den politik som följt i dess spår. En rörelse där rättmätiga krav förs fram om en Tobinskatt på valutatransaktioner och att skulderna avskrivs, så att tredje världens länder börjar resa sig ur fattigdomen.

Ingen förnekar att globaliseringen har en inneboende dynamik och styrka. Men det internationaliserade kapitalet har inte lett till social utveckling, utan till ökade orättvisor och ökad fattigdom. Inte minst världens kvinnor står på förlorarnas planhalva – det är ingen överdrift att bildligt beskriva det som att fattigdomens ansikte är en kvinnas.

Våld?

När människor i Seattle, Prag och Québec demonstrerar mot orättvisor och för en bättre världsordning beskrivs det som våld. Men vad skall vi kalla det som Internationella Valutafondens åstadkommer? IMF, som tvingar på länder en politik som störtar miljontals familjer i Asien och Latinamerika, i social misär. Är inte det våld? Är inte det vardagliga förtrycket av barnarbetare och massprostitution som följer i finanskrisernas spår också våld?

Demokrati är möjlighet till påverkan och rättighet att framföra sina åsikter. Händelserna i Malmö har visat oss hur bräcklig demokratin kan vara även hos oss, och kritiken mot polisens agerande har varit hård. Vi fick se scener som vi inte sett sedan Vietnamdemonstrationerna i slutet av sextio-talet: poliser som använder övervåld, poliser som med nedsättande könsord kränker unga kvinnor, poliser som med batonger, hästar och kravallutrustning möter demonstranterna som fiender som skall bekämpas. Det är oacceptabelt.

Folkets rätt att demonstrera mot överheten och visa på nödvändigheten av alternativ är en rättighet som är skyddad i grundlagen. Polisens uppgift är att försvara demokratin, inte motarbeta den, och vi kräver att polisen tar sitt demokratiska ansvar.

För oss som arbetar för en rättvisare värld, som vill lägga oss i och vara med och påverka, för oss är det självklart att gå ut och säga vår mening i Malmö, för oss är det självklart att vi finns på gator och torg på arbetarrörelsens dag 1 maj, och det är självklart att vi kommer att vara där också när EU:s regeringschefer har sitt möte i Göteborg.

Leve första maj!

Orättvist om kurderna

Svar till Gunnar Sandin

Vi på Ung Vänster för just nu en kampanj känt under kampanjnamnet "Kurd Kampanjen". Den här kampanjen går ut på att stödja det kurdiska folkets kamp för ett mer rättvist, demokratiskt och mänskligt behandlande på alla plan.

Det har nog inte undgått någon att det kurdiska folket inte får lov att prata sitt språk offentligt, att de inte får lov att trycka texter, tidningar och böcker på kurdiska och att de inte får utvecklas kulturellt, i den turkiska delen av Kurdistan. Förbud som dessa har varit ett stort hinder för det kurdiska folkets utveckling; kulturellt och språkligt men mest politiskt. I och med att kurderna inte är erkända som ett folk får de inte bilda egna partier heller. Därför har ett parti, under namnet HADEP (Halkin Demokratik Partisi) bildats. Detta är ett parti som, på fredliga vägar (jag vill gärna betona fredligt), främst kämpar för kurdernas rättigheter i Turkiet men som även kämpar för ett demokratiskt Turkiet. Regeringen har gjort och gör allt för att splittra partiet och en del viktiga människor från partiet sitter för tillfället i fängelse. Trots denna brutala behandling har partiet fortsatt sin kamp mot orättvisorna, på ett! fredligt och demokratiskt sätt och ska för allt i världen INTE blandas ihop med PKK, som är en väpnad gerillaorganisation.

Det är ett faktum att 30 000 människor, civila som soldater, kurder som turkar, har dött under en tidsperiod på 15 år. Men det tål att nämnas att dessa människors död inte är orsakade av kurder själva utan av de människor som styr och ställer i Turkiet. Varför det uppstått en konflikt mellan kurderna och den turkiska regeringen kan diskuteras länge och man måste verkligen förstå vad som händer i Turkiet och vad som har hänt för att kunna yttra sig om en sådan stor konflikt som kurdkonflikten. Att påstå att kurdiska politiska gangstrar mördat fler kurder än vad turkarna har gjort är samma sak som att förneka att det ens existerar ett kurdproblem i Turkiet. Det är detta argument som fascisterna i Turkiet använder och använt sedan många år tillbaka!!!

Därför är jag väldigt förvånad över att en person som kallar sig för vänsterpartist använder exakt samma argument som högerextremisterna i Turkiet.

Sist men inte minst undrar jag varifrån Gunnar Sandin har fått upplysningen om de politiska gangstrarna som härjar bland det kurdiska folket dödar fler kurder än vad turkarna gör?

Det är inte sant utan en stor lögn! Det tål att upprepas att detta argument används och har använts av fascisterna i Turkiet i många, många år. Det är dessutom rasistiskt och omoraliskt att säga något sådant! Menar Gunnar Sandin att vi på Ung Vänster inte borde kämpa för kurdernas rätt enbart för att det finns konflikter (som ens inte är bekräftade) inom det kurdiska folket? Ska vi verkligen bestraffa det kurdiska folket för att någon eller några har gjort saker som kanske inte är så respekterade?

Det tycker i varje fall inte jag och jag tror heller inte att det kurdiska folket skulle hålla med eller tacka Gunnar Sandin för de argument som han för mot kurderna!

Pinar Dal

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITIK. Må. 7.5 KL. 19. Inför kommunstyrelsen 10.5 och Tekniska nämnden 9.5. Om socialpolitik med Tapio Salonen se särskild rubrik. Må. 14.5 kl. 19. Inför Byggnadsnämnden 16.5, Lundafastigheter 16.5 och Tekniska nämnden 16.5. Huvudtema: Ska kommunen agera hyreshjä? Diskussion med Lars A. Ohlsson, v-representant i Lundafastigheter.

RÖDA KAPELLET. Så. 13.5 kl. 18.45. Rep. inför tillbakalutad appellmöte den 19.5.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123.

Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Obs! (rtf-format) Detta nummer gjordes av Rune Liljekvist, Gunnar Sandin och Charlotte Wikander. Nästa redaktör Robert Nilsson.

Telefon till redaktörerna:
Rune Liljekvist 046-211 50 69
Robert Nilsson 046-39 79 02
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Charlotte Wikander 046-13 96 26
Vid utebliven tidning ring:
Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.